

BARSA.

HIRDETÉSEK

Négyhasábos petit-sor egyszeri külsőért 14 fill. kétszeriért 12 fill., többszöriért 10 fill. árazandó. Belyegdíj minden egyes beiktatásér 10 fillér.

Hivatalos hirdetések

100 szög 2 kor. 60 fill., azontul minden szó 2 fillérjével számítatik.

A nyiltterben:

minden négyhasábos garmond-sor díja 30 fillér. Velünk füzetkötésben levő hirdető-irodák, előfizetők, vagy a gyakori hirdetőket tetemes kedvezményben részesülnek.

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.

Vidéken és Léván házhoz küldve:

Egy évre . . . 10 kor. — fill.
Hat hóra . . . 5 kor. — fill.
Három hóra . . . 2 kor. 50 fill.

Előfizetési pénzek postautalvánnyal küldhetők.

Egyes számok 20 fillérért kaphatók a kiadóhivatalban.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TARSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) küldendők.

Kéziratok vissza nem adtnak.

FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

Megjelen: hetenként egyszer

→ vasárnap reggel. ←

A hirdetőket, előfizetéseket s a reklamáziókat a kiadóhivatalba

(Takarék- és Hitelintézet épület) kérjük utasítani.

A LAP KIADÓJA: NYITRAI és TÁRSA.

Hivatalos közlemény.

I.

3479/1905. szám.

Hirdetmény!

A lévai I. számú választó kerületben egy törvényhatósági bizottsági tagság ismét üresedésbe jutott, — melynek betöltésére Barsvármegye törvényhatósági bizottsága 479/5406 számú intézkedésével választási határidőül f. évi Junius hó 27-ik napját tűzte ki Lévára s választási elnökül Szabó Lajos vármegyei II aljegyzőt választotta meg.

Midőn erről a folyó évre érvényes országgyűlési képviselőválasztók névjegyzékébe fölvevett érdekeltséget értesitem, egyúttal ezen választó közönséget törvényadta jogának gyakorlására figyelmeztetem azzal, hogy a jelzett választás, mely a tűzött nap reggeli 9 óráján veszi kezdetét a városi közgyűlési teremben fog megjelteni, a szavazatok azonban csak délután 4 óráig fogadtatnak el.

Léva 1905 évi junis 21-én.

Bédogh Lajos
polgármester.

II

3410/1905 szám.

Hirdetmény!

Az 1906 évre érvényes legőbb adófizető városi képviselők, névjegyzékének kiigazításával megbízott küldöttség f. évi július hó 3 és 4 napjain mindenkor délután 2—5 óráig terjedő időben fogja ülését tartani, miről az érdekeltek azzal a figyelmeztetéssel értesítettnek, hogy jogosultak a névjegyzékbe való fölvevésre irányuló törvényes igényeiket a város tanácstermében megtartandó ezen nyilvános üléseken előterjeszteni.

Léva 1905 évi június hó 21-én.

Bédogh Lajos
polgármester

A tanév végén.

Utolsó napjai vannak most az iskolai esztendőnek. Nemsokára bezárulnak az iskolák kapui s az ifjuság széteszlik a szélrózsa minden irányába, az édes szülői otthonba. Az iskolaév végén azonban komoly gondok nehezdednek a szülőkre és tanulókra egyaránt. Sokféle

kérdés nyugtalanítja mindazokat, akiknek sorsa az iskolával van összeköttetésben, mert hiszen egy esztendő fáradozásának eredményéről van szó. Mint a termőföldnek, a tanulónak és tanításnak is van jó és rossz aratása, aszerint, amint jó vagy gyenge az iskola vagy a tanuló akarata s értelmi színvonala.

Bizvást rámondhatjuk a mi iskoláinkra, hogy azok, ugy a felsők, mint az alsóbbak, gyökeres reformra szorulnak a tanterv dolgában. Még mindig a régi nyomokon haladnak nálunk, s nem sokat törődnek a mindennapi élettel, amelynek számára nevelik az ifjak tizezeit. Az életmód, a világnézet, a kenyérkereset az utóbbi évtizedek alatt rohamos fejlődésen s nagy változásokon ment keresztül — de az iskolák, a tanítás nagyjában a régi maradt. Még ha legalább legújabb keletű jó tankönyveink lennének, melyek lépést tartanak az élettel. De ezek sincsenek. Régi tankönyvekből, vagy azoknak újabb utáizataiból tanítanak s az időt és a szellemi erőt olyan dolgokra felecsérik, melyeknek a tanuló sem gyakorlati hasznát nem veszi, sem a modern európai műveltségbe be nem vezet. Ezt az állítást példával is illusztráljuk. Az általános műveltségnek egyik leglényegesebb részlete az irodalomtörténet s az irodalmi művek ismerete. A világ legújabb irodalmában számtalan halhatatlan nagy alkotás van: Ibsen, Björnson, Tolsztoi, Dosztojevszky, Gorkij, Rudiard Kipling, Echegaray, Maupassant, Annunzió, Zola, Mark Twain, s a többi nagyok olyan műveket alkottak, melyek sok emberöltőn keresztül fogják hirdetni a lángelmék nagyságát. S mit tanulnak ezekről a mi iskoláinkban? Semmit, ha csak azt nem, hogy óva intik a fiatalokat az írók olvasásától. Mert ezek az új nyomokon haladnak, s hirdetik az örök emberi igazságokat, amelyek talán nem tetszenek a régi ivásu embereknek. Azonban ha lenne

talán tankönyv, amely az írókkal is foglalkozna, akkor őket is tanítanák. De mert nincs ilyen tankönyv s mert a mi tanárainkat az egyetemen a tekintélyek feltétlen tiszteletére s nem önállóságra oktatták ki, a magyar középiskolák felett nyomtalanul száguldanak el a tudomány, művészet s irodalom újabb alkotásai, a tanárok csak privátim s a tanulók — ha ugyan ráérnek — az újságokból vesznek róla tudomást. Éppen úgy vagyunk a legújabb kor történeti eseményeivel is. Ezeket is csak az újságokból ismerhetik meg az olyan tanulók akik az önművelődésre is adnak valamit s nemcsak a tankönyveket bujják.

Szóval a mi iskoláink nem tartanak lépést az élettel. Ez a panasz már évtizedek óta hangzik mindenfelé a közönség köréből s e bajon egy jó modern tantervvel most sem tudtak segíteni.

Egyébként most a középiskolai tanároknak legutóbb tartott szaktanácskozásán maguk a tanárok is beismerették, hogy a középiskolai tanterv alapos reformra szorul, különösen adiókosságok, felesleges semmire sem hasznos megterhelése ellen emeltek panaszt s melegen ajánlották a reform mielőbbi keresztül vitelét a közoktatásügyi kormányzatnak.

Középiskolai oktatásunknál sokkal tökéletesebb az elemi oktatás, ahol sikerrel végzi teendőit jól képzett, ambiciózus tanítói karunk. Írást, olvasást, számolást tanítanak csak, ez igaz, de alaposan. Aki négy évi iskolázás után 11—12 esztendőskorában kerül ki az iskolából, rendszerint soha nem felejt el a kapott tanítás lényegét — míg a középiskolákban különösen a felsőbb osztályokbana tulterhelés miatt kevéssé meg nem értelt tudakosság egy kettőre kirepül az emlékezetből.

Az elemi iskolák dolgával foglalkozott az az ankét, amely az új népoktatási törvényjavaslat dolgában ült

össze. Az ankéten kétségkívül sok okos dolgot mondtak a szakteknitélyek, de annál inkább megütöztünk a konok-ságon, melylyel egyesek az elemi iskoláknak nemzetiségi és felekezeti volt mellett kardoskodtak. Magyarországon csak akkor lesz igazán a magyaroké s akkor lép a nagyra hivatott európai nemzetek sorába, ha egyáltalán nem lesz többé sem nemzetiségi sem felekezeti iskolája. A német Schulmeisterek tették oly nagygyá és dicsővé hazájukat s a magyar Schulmeisterek is ugyanezt fogják elérni, ha a tanítás szabadságát és magyarságát nem köti meg se felekezet, se nemzetiség.

A tanulók ezrei előtt most nyilik meg az élet, midőn ott hagyják az iskolát. Menjenek arra a pályára, amelyre kedvük van s a szülők ne igyekezzenek olyan pályákat gyermekeikre erőszakolni, amelyekhez nincsen kedvük. Mert az élet tanulsága az, hogy minden pályán elérhető a kellő siker, ha értjük a munkákat és kedvünk van hozzá.

Módo- és eszközök, melyekkel az elemi iskolában megtanult magyarnyelv a további életre is megtartható.

(Folytatás.)

A leány ifjusági egyesületeknél az esti idő nagyobb része inkább a kézümukára lenne fordítandó. A vig orsópergés közepette elhangzott egy-egy magyar népdal, épületes, népies mese, — a jól megválasztott tarsasjátékok, mindenesetre nem tévesztendek el hatásukat. Nagyon jó, ha mindkét nembeli ifjuságnak magyar könyvtár áll rendelkezésére. Mindesen körülmények tagadhatatlanul szívesen csaják a hatátságot az egyesületekbe, amelyben nemcsak, hogy a magyar nyelvet sajátítják el, de műveink, nemesítik szívüket, lelküket.

Az ilyen ifjusági egyesületekből kiképzett polgárok számára gazdakörök tartassanak fenn, melyek faluhelyen pótolhatlaok.

TÁRCSA.

Emlék . . .

Sosem felejttem, — jó meleg szobánkban
Egymást ölelve ültünk ő meg én,
Jó ideje, hogy leszállt a nap már.
Csak egy parányi, kandi kis sugár
Ugrándozott az égnek peremén.
Kíváncsi volt tán a fagyos világra,
Öröm s nyomorra? s játszva simogatta
Szerelmitas, szőke fejemet . . .

Aztán leszállt az utca csuf sarába,
Honnan egy öreg, vén anyóka
Esdve kulcsolta össze két kezét
Ma sem tudom imátkozott-e
Vagy átkozott?
De most is látom beesett szemét
S csontos kezeit, amint égnek tartja.
Nagyon megszántam a szegényt.
Zsebembe nyultam, nem volt benne több
Csak három fillér,
S az asztalon egy-két darab kenyér.

Kiküldtem néki s aztán elmerengve
Öleltem hajtóm edesem fejét,
Tele hintettem téli ibolyával,
Mit drága pénzen ő hozott nekem,
Hogy e fagyos, hideg világba
Tavasról álmodozzam . . . mintha
Nem is mesélt vón arról két szemé,
Ölelő karja s csókos ajaka . . .

Beszélik, ott kinn oly hideg volt,
Hogy megfagyott a lehelet
S a nemrég játszó kandi kis sugár
Zimankós éjnek engedett helyet,
— Én nem tudom, — az én szobámba
Forró szerelmem enyhe fényt hozott
Nem vettem észre mind hiába rázta
A szél az ablakot . . .

Az én álomban tündérmesét szöttek
Kikeletnek nyíló virágai . . .
Ajkamra ajka csókokat lopott.

Én Istenem, bocsásd meg nagy szerelmünk!
Te küldted azt szívünkbe . . . hisz tudod,
Hogy álomok álmodói lettünk . . .
S az öreg koldusasszony — megfagyott.

Szegényt úgy lelték az utcasarakon
Vékony kendővel a fején;
Egyik kezében három fillér
A másikban egypár darab kenyér.

Dr. Radványiné Rutkay Emma.

Parázs van a hamu alatt.

— Margit! kérem, az Istenért . . .
Hallgasson meg. Ne legyen olyan önző és
ne ítéljen el, ne törjön érdemtellenül pálcát
fejem fölött . . . hisz tudja, hogy nem én
voltam oka meghasonlásunknak, mert . . .

Nem folytathatta tovább, mert a mellette ülő lányka hirtelen közbe szölt:

— Pisti! Igazán mondom magának, hogy
nem tehetek érdekében semmit. Ugye most
mondja, ne törjek érdemtellenül pálcát feje
fölött, de ugye akkor . . . akkor, mikor
mások által a fejemre zudított rágalmak
miatt engem cserben hagyott jobban mondva
faképnél hagyott, engem . . . akit nagyon
jól ismert. Itthagytott, mert tisztességes voltam
és az is akartam maradni. Hisz én
mindig azt tartottam és tartom még élek,
hogy igazán tisztességesnek lenni nagyon
nehéz, de dicső dolog.

— De Margit! édes Margit, ne legyen
oly szívtelen, bocsásson meg és szeressen,

hisz tudja, hogy az Isten előtt is kedvesebb
egy megtért bűnös, mint tiszta igaz.

— Édes Pisti! nézze, üljön le ide, erre
a székre.

Hadd mondjak el magának valamit.

— Tudja, mikor eljött hozzánk először,
másodszer, ugy-e emlékszik rá? Itt ült ugyan-
esen a helyen és én is itt ültem, ahol most.

— Igen, emlékszem . . . de . . .

— Emlékezzék csak vissza, én nem
kérdeztem magától egy szóval sem és maga
azzal az egyszerű nyilt szavaival, fejét rám
hajtván mondta: „Én nagyon szeretem magát
édes Margit.” És én balga, hittem a szava-
inak. Azután még járt hozzánk, azaz jött
egypárszor, eleinte vig kedvvel, végre min-
dig kedvetlenebbül, egyszer csak végkép
elmaradt.

Még az utcán sem láhattam, mert került
futott, menekült tőlem, messze, messze, mint
Káin, mikor Ábelt agyonütötte. Azért te-
szem ezt a hasonlatot, mert meneküléséből
láttam, hogy bűnösnek érzi magát, amiért
nekem szerelmet hazudott.

— Margit! édes Margit, az Istenért ne
legyen ily könyörtelen, nem látja, hogy le-
sújt . . . Minden szava egy-egy kalapácsütés
szívemre. Bocsásson meg.

Szinte rossz volt nézni azt a szép daliás
alakot, ily viasz sárga arccal, ily megtörtén.
A lány pedig folytatta:

— Igen, én hittem magának, mert egy-
szerű, nyilt viselkedése nekem parancsolta,
hogy higgyek; no meg olyan komoly em-
bernek tartottam és nem hittem képesnek

hazug, léha szerelmi vallomásokra. De végre
kisült, hogy mily önző. Igaz, hogy nekem
fájt nagyon a csalódás, de igyekeztem vi-
gasztalást keresni.

— Igen, mert ne gondolja, hogy mi
nők olyan balgák vagyunk, hogy ha egy
férfi faképnél hagy bennünket, hát bánatunk-
ban talán még a kutba is ugrunk. Nem.
Megadjuk magunkat sorsunk szeszélyeinek
és várunk türelmesen, míg találunk egy ér-
demtelen gavallért.

— De édes Margit! én meg voltam a
maga szerelméről győződve, sőt tudom, hogy
parázs van még a hamu alatt.

— Majd azt a parászat más részére
fogjuk feléleszteni.

Mind ezeket olyan komoly elszánt han-
gon mondta, hogy a fiatal ember azt kezdi
hinni, hogy már-már kísérletei hajótörést
szenvednek, felállt, mintha távozni akarna,
kalapját kezében hátra tartva megállt a lány
előtt s lágy hangon kérdezte:

— Édes Margit, hát nem akar kibé-
külölni?

Ugyan Pista mire gondol?! . . . hisz
én nem haragszom, csak azt tartom, hogy
ami elmúlt, vissza nem jő.

— De vissza jő Margit, ha maga ugy
akarja.

A lány elfordult, fehér moll kötényét
arcához emelte és Pistinek ugy tetszett,
mintha egy könnyecpet törült volna le
onnan. Már kezdett bizni a kibékülésben,
megfogta a lány kezét és esdő hangon
kérte:

Itt, az eke vasa mellől fáradtan hasakerült gazdák a napilapokból megtudják a világ folyását, a politikai fordulatokat, a mezőgazdaságba is betekintést nyernek s ezek fölött eszmét cserélnek. Ha akad ügyes, magyar-érzelmi vezetőjük akár a tanító, akár más intelligens egyén személyében, aki jóakarólag törődik az ilyen magyarul tudni akaró néppel, aki megóva őket a nemzetiségi agitátorok vad tüzelésétől, köztük a hazaszeretet, a testületi élet magvát elveti s őket a magyar törvény tisztelétére, becsülésére tanítja, az drága vérrrel áztatott kicsi hazánk érdekeit meg nem hálálható módon támogatja.

A gazdaköröknek a városokban a polgári s az ezekkel kapcsolatos daloskörök felelnek meg, amelyeknek hazafias, eredményes működéséről a helyen felesleges szólnom.

Talán nem mellékes, ha idegen anyanyelvű cseledeink magyarosításán is fáradozunk. Parancsoljunk, rendelkezünk magyarul. Ne sajnáljuk, ha valamit körül is kell emelnünk, magyaryaraznunk, hogy megértse. Ne vesztjük türelmünket, mert ez oktatás, odaadó fáradozásokkal, azonkívül, hogy a magyar szót szívükbe plantatuk, meg az irántunk ragaszkodást is fokozzuk bennök.

A magyar nyelv terjedésébe sok helyütt nagy akadályokat gördít az egyházi és polgári előjáróság. A papoknak a templomokban kizárólag magyarul kellene prédikálniok. Azaz a kifogással élnek, hogy a nép csak az általa értett nyelven dicsőítheti Istenét. Erre támaszkodva, sok esetben még az áll iskoláknál működő hitoktatók is tótul tanítják a hitant. — A dogma amúgy is oly elvont dolog, hogy azt a gyermek tótul sem fogja fel teljesen; a magyarnyelvű hitoktatásnak legalább az a haszna, hogy néhány új szó birtokába juttatja a neveltet. — Sőt mi több, tapasztalatból mondhatom, hogy egy tót falu templomában az ifjúsági egyesület tagjait magyarul akarta énekelteni a tanító. A plebános betiltotta, mert — ugymond — a fiatalság éneke művészi szempontból nem üti meg a kellő mértéket. (Vajjon nem becsülendőbb-e a magyarhangonvaló való esetleges kontárkodás, mint a csunya tót nyelvű tökéletes éneklés?) — A pap magyar szónoklatát kezdetben igaz, csak az iskolából újabban kikerült nemzedék értené meg. Az úregek egyelőre nem volnának képesek a magyar szöveget tudatosan magára a vallásos érzületre vonatkoztatni, de ez nem baj, mert hisz a gyermek is gépies munkát végez eleinte, ha édes anyja szavát újra ismételteti és mégis megtanul beszélni. Hogy ne fogná fel az értebb egyén a szó értelmét? Hisz látnivaló, hogy az alföldön dolgozó tót hamar tanul magyarul, még ha tótok között dolgozik is, mert munkaadója, — vezetője meg

nem érti másképp. Ilyformán a templomban is figyelme, épülne, eleinte a hallottakat odahaza, a fiataloktól magyaráztatná meg magának, lassankint annyira megszokná a magyar szót, hogy tótul szinte — elfelejtene. Így volna ez az egyházi énekekkel is! Aminap bementem egy tót község templomába, ahol, dicsőretére legyen mondva a tanítónak, a gyermekek tiszta kiejtéssel magyarul énekeltek. Önkéntelenül bepillantottam a padom mellett álló parasztasszony imakönyvébe s legnagyobb meglepetésemre a tót imakönyv leple alatt, az előadott magyar éneket kis lapra írva őrizte s nagy buzgón dalolni próbálgatta a kicsinyekkel. Nem meglehető? Ujra mondom, a siker csak a vezetéstől függ, a nép akar. — Láng hangoztatja: „Amely tanító a gyermekek vallásos érzületet magyar formában köti meg, az a nemzet számának gyarapításához sikerrel járul hozzá.“ — Ki tehát e téren többet, mint a pap, akit a pórép a legtöbb helyen féltenecek, szóval tokeynek ismer, akire bizonyos áhitattal tekint fel? — Vajjon, miért ne lehetne a vidékünkön általában szokásos havi egy magyar Istentisztelet helyett egy tót csupán, s a túnyomó tót nyelvű Istendicsőítést magyarul felcserélni? A nép, mely az ünnepnapit misemulástást nagy bünnel tartja, már pusztá vallásfeleltségben is megjelennék a templomban s akaratlanul annyira magáévá tenné a magyar éneket, hogy lassacskán azt az egy árva tót misét is be lehetne szüntetni s csak magyarul énekelteni.

Ami a községi előjáróság e téren való szereplését illetné, bírónak nem a legmódoosabb, hanem a legjobban magyarul beszélő tudó gazdát választanom, aki ha nem is hibátlanul, de szíves önmeggyőződéssel, iparkodva használja a magyar szót. Ki, a hozzáfutó népet csak magyarul hallgatja meg, tanácsokat, utasításokat magyarul osztogat s magát ettől eltántorítani nem engedi. Már csak a bírói tekintély elnyerése is arra serkentené a gazdákat, hogy magyarul beszélni megtanuljanak. Szép nyelvünk bírástól kellene függővé tenni az esküdt, kisbíró, egyházi s más eféle megtisztelő állás elnyerését is. De mindenekelőtt magának a jegyzőnek erős magyarnak kellene lennie. Sajnos, de hány példa volt már arra, ha egy községi lakó törekedve, de töredezett magyar nyelven kért utbaigazítást, a jegyző türelmét vesztve, sietette, hogy kívánságát gyorsan tótul fejezze ki, természetesen a sokat üldözött magyar szó rovására. Inkább mondja ki a községi előjáróság, hogy aki még nem tud magyarul, ügyes-bajos dolgaiban csak úgy nyer telvilágosítást, ha olyan társat hoz magával, aki mondókáját magyarra tolmácsolja. Ezt a kis kelemetlenséget, utánjárast, mintegy megszegyenítést elkerülendő, min-

a kenyerét keresi, tisztelettel emeli meg kalapját.

— Ugyan édes Margit, ne keseregjen, legyen meggyőződve, hogy ez a szemrehányás kevés férfit illet.

— Sajnos, az ellenkező nézetem vagyok Pisti.

— Nem úgy van Margit, mi szépen kibeküldünk és ezután nekem fogja a töltött káposztát, meg a marhasültet csinálni. Ugy-e jó lesz? — Békülésre nyujtotta kezét, mit a lány elfogadott ugyan, de azért mondta:

— Nem lehet Pisti!

— Utolsó szava?

— I . . . gen.

— Tehát Isten ádjá örökre!

A fiatal ember megindult, s mikor az ajtóhoz ért, halk zokogásra fordult hátra. Margit ott zokogott tenyerébe rejtve arcát.

A fiatal ember visszahozott, átkarolta s elfojtott hangon mondta:

— Margit, édes Margitom! hiába mondd, hogy nem szeretsz, hisz megmondtam: „Parázs van a hamu alatt.“ Ugy-e édes, csak élesztgetni kell. De nem más, hanem az én részemre. Ugy-e édes? Mondd hát, hogy szeretsz.

— Szeretlek, nagyon szeretlek Pisti, miért tudtál hát úgy megbántani? ! Szinte szemrehányó hangon mondta.

— Jóvá tesszem édesem a hibámat és az én édes kis feleségem leszel.

Karon fogta Margitot, vezette ki a kertbe az anyjához s kissé szomorú, de azért boldog mosolylyal mondta: „Mi bűn alól az Irgalom sem old fel: de mit megbocsát: a szerelem.“

Mihályi Felelyka.

den polgár sietne a magyar nyelvvel megbarátkozni.

A paraszt fontos életszaka a katonaszkodás, amelynél a honvédséghez került kis arányszámot kivéve nemesak, hogy nem szükséges a magyar nyelvet, de határozottan kárát vallja. Hisz épen a kaszárnya, a nemzeti érdekek öre volna hivatva, hogy még a magyarul nem tudókat is megtanítsa nyelvükre. Poraze, már a tisztképzőkben magyar nemzeti irányú nevelés volna meghonosítandó.

Én, a magyar nyelv lassu terjedését, akadályokba ütközését az erre vonatkozó törvények hiányos voltának, s a meglevők laza beartásának tulajdonítom. A magyar hadsereg életbeletetésén kívül mondja ki szigorúan a törvény, hogy a hivatalok, az egyház, csak magyar nyelven tárgyalhatnak. Az állam csak magyar iskolákat tartson fenn s e célból a nemzetiségi vidék iskolafentartóinak kösse lelkére, hogy csak magyarul beszélni tudó tanítókat alkalmazhatnak. Az idegen anyanyelvű magyar tanítókat pedig küldje az alföldre még jobban magyarosodni. — A fent említett törvények ellen vétők könyörületlenül, érzékenyen megbüntetendők volnának. Ilyen körülmények között nem hiába fáradt az elemi iskola s a magyar nyelvnek diadalmaskodnia kell. Ha eddig eljutnának, komolyan meg kellene akadályozni a kivándorlást, mert kit magyarosítunk, ha épen testileg, így szellemileg is legderekbabb, munkabíró fiaink itt hagynak?

Ha a polgárok szívébe sikerült a magyar nyelv révén a honszeretetet — s így az itmaradást beoltanunk, akkor azután hiába dolgoznak, dühöngnek felvidéki vad ellenégeink, hiába igyekeznek a magyarul szívesen beszélő honfúkat a maguk részére megnyerni, meghódítani, mert azok mindig győztesen kerülnek ki e harcából, s büszkék lesznek a tanítóra, aki s az iskolára, amely magyarul oktatta őket, a magyar papságra, mely édes nyelvükön tautította meg őket imádkozni, a magyar hivatalokra, melyek csak magyarul hallgatják meg panaszait s magyarnyelvű tanácsosai enyhítik bajait, a magyar földre, melynek kenyerét eszik s melyről szívükbe vésik koszorus költőnknek sokat hangoztatott, de örökké szép mondását: „Áldjon, vagy verjen sors keze, itt élne — halud kell.“

(Vége.)

Nem kell a gyermeket szájon csókolni.

Veszedeles szokás a szájon való csókolódzás. De nemesak a gyermekek, hanem a felnőttek között is gyakran megcsik, hogy a csókkal valamely betegség átragad a beteg emberről az egészségre. Ez okból bizony jó volna, ha a szerelmesek is mielőtt megkezdik a csókolódzást, meggyőződésnek előbb arról, hogy a kedvesük egészséges-e?

Miután azonban az bajos dolog, célszerű volna talán a japánoktól sok minden egyéb jó dolgot kivül azt is megtanulni, hogy lehet mélyen és hiven szeretni csókolódzás nélkül is. De ha már erre mielőtt a szeretetet csókolódzás nélkül elgondolni nem bírjuk, csókoljunk hát homlokon, arcon! Kivált a gyermekeket szoktassuk arra, hogy minket csakis az arcon vagy homlokon csókoljanak és mi se csókoljuk őket soha szájon.

Idegéneknek, a családhoz nem tartozóknak pedig egyáltalán ne engedjük meg, hogy gyermekeinket csókolgassák.

Sok ember van, ki nem tudja önmagáról, hogy beteg, vagy pedig nem akar tudni beteg voltáról. Épen a tüdővészések között sokszor akadunk olyanokra, kik nem igen szeretik, ha gyengélkedő voltak emlegetik és vigan akarják áténi életüknek hátralevő napjait. Az ilyen ember csókja ugyancsak veszedeles. Hisz a tüdővész leginkább a kiköhögött köpettel terjed. Ha az ilyen beteg köhögés után nedves ajakkal valakit szájon megcsókol, átolthatja betegségét az egészségre. Pedig a tüdővészések nagyon szeretnek csókolódzni. Ezért a gyermekeket különösen kei óvni a tüdősvadásos betegek csókjaitól.

Az ugynevezett titkosbetegségek is könnyen szállnak szájról-szájra. Kivált a fiatal legények, kik nem sok ügyet vetnek testük egészségére, nem igen törődnek a szájuk szélén kipattogzó sebekre. Az aggodó természetűek is gyakran titkolóznak, nem mernek orvoshoz fordulni és így nem tudják meg, hogy a szájakon levő apró sebek, noha nem fájnak, mégis veszélyesek — a barátokra, rokonokra és családbeliekre.

Vegyük már most tekintetbe, hogy a felnőttek mégis csak ritkábban csókolódnak ellenben a tetszős kis gyermekeket, mint azt naponkint láthatjuk, uton-utfélen összevissza csókolják jó barátok, ismerősök, sőt némelykor ismeretlenek is!

Hogy csók által a deifteritis is átragadhat az erőteljes felnőttről, ki észre sem vesi, hogy e betegség csirája a szájában

van, a nálánál százzorta fogékonnyabb gyerekre, már bebizonyított dolog.

Még sokféle kisebb-nagyobb baj hármozhatik a gyermekekre a szájon való csókolódzás által. Gondoljuk csak meg, hogy hány szuvas, odvas, gonyes fogu ember jár közöttünk, kinek rosszul ápolt szája tele van mindenféle csirával.

Gusztus dolga! mondja a száját gondosan ápoló japáni, ha látja a mifelénk divó csókolódzást, melyből nem kér. — Gy.

Különfélék.

— **Urnappja.** A róm. kath. egyház csütörtökön ünnepe a sátoros ünnepét, az Oltárszentség szerzésének emlékét. A zöld lombos, virágos sátorral övezett oltárok már kora reggel készen voltak, a Legszenőbb utja illatozó zöld füvel terítve, s a virágok illata, az ünnep verőfényes hangulata hatotta át az utcán szorongó, ünneplő, hívő, sereget. A természet szűz öléből köcsönzött díszes éles ellenében dühögött a mesterseges ünnepi milió: a kálváriai mozsarak. A szent mise után, melynél a honvéd — diszszázad adott hódoló sortűzeket, — megindult a díszes körmenet, lengő zászlók, zengő énekek mellett. Bathy László prépost-plebános nagy segédjével végezte az ünnepi szertartást; a Legszenőbb utjára fehére öltözött leánykák hintették a nyár illatozó virágait. A hívők boldogan szorongattak hazatértükben egy-egy száll eltaposott virágot, egyszerű zöld galyat, mert az Ur szent oltáráról való, mert minden levele az önfeláldozó szeretetről beszél. . .

— **Requiem.** A plebánia-templomban f. hó 21-én reggel 1/28 órakor ünnepélyes gyászmisét tartatott József magyar herceg lelki üdvéért. Az istentiszteleten jelen voltak a lévai honvéd zászlóalj tisztikara és legénysege, az összes hivatalok és a tanuló ifjúság.

— **Zene-ünnepély a zárdában.** Tegnap, folyó hó 24-én d. u. fel 3 órakor tartották meg a lévai irgalmas nővérek intézetében a zenei vizsgálatot. A műsor 26 pontból állott, és minden esetre a növendékek zenei készségéről, a zenei oktatás sokoldalúságáról és művészi ízléséről tett élő tanubizonyosságot. A hosszú, de tartalmas és élvezetes természeténél fogva nem fárasztó műsor után a növendékek ügyes és tetszetszerető tornagyakorlataikat mutatták be.

— **Megyebizottsági tagválasztás.** Tudvalévő, hogy a barsvármegyei állandó bíráló választmány Győrffy Géza kir. tanácsos pénzügyigazgató megyebizottsági tagzá választását megemselmitette, most pedig, miután az idevonatkozó fellebbezések is elutasítottak a közigazgatási bíróság által, Barsvármegye törvényhatósági bizottsága f. hó 15-én tartott évnegyedes közgyűlésében ezen egy bizottsági tagsági hely betöltésére Léván, június hó 27-ik napjára választást tűzött ki, melyen Szabó Lajos vármegyei II-od aljegyző elnököl. Kivánatos, hogy városunk választó polgársága olyan egyént tüntessen ki bizalmával, aki a városhoz van kötvé es ennél fogva annak érdekeit természetesen szívesen viseli.

— **Virághullás.** Szuchy Margit a polgári leányiskola 4-ik osztályának szépremenyű növendéke, f. hó 21-én vizsgái bevégeése előtt meghalt, s tanuló társai és az intézet összes növendékei valamint hozzávalói szomorú kísérete mellett f. hó 23-án temették el.

— **A főgimnázium segítő-egyesülete** ma, azaz június hó 25-én d. e. 11 órakor tartja évi rendszeres közgyűlését a főgimnázium disztermében.

— **Tanító választás.** Steingötter Károly, a lévai all. tanítóképző volt kitűnő növendéke, fővárosi tanítónak választott meg.

— **Végrehajtó kinevezése.** Az igazságügyminiszter Krumszky Kálmánt a verebelyi járásbírószághoz végrehajtóvá nevezte ki.

— **Tűzoltási kísérlet.** Ma délután 4 órakor az Állatvásárterem u. u. „Minimax“ tűzoltókészülékkel a helybeli tűzoltók egylete vezetői, — és más érdeklődők előtt, annak tűzoltó képessége lesz bemutatva; — kivánatos lenne, hogy azt minél többen megfigyeljék, ha jónak ígérkezik azt esetleg méltányolják is, emlékeztve a múlt évben történt nagy tüzesetekre.

— **Halálozás.** Gergeley Rezső kistapolcsányi kántortanító f. hó 12-én 49 éves korában meghalt. A megboldogult a lévai tanítóképző első növendékei közül való volt, és 29 évig működött, mint a nemzet szerény napszámosa, hirdette és tanítva a magyar eszméket.

— **Székfoglalás.** Zsarnócán f. hó 20-án foglalta el helyét az új plebános, Havas Béla. Bevonulása kitűnő ünnepségek közt folyt le; s a nagy eső dacára hívei messzire elébe mentek. A találkozás helyén ifj. Kaldrovits József fogadta bandérium élén; s a városban idősb. Kaldrovits József üdvözölte tartalmas beszéddel, Valló Lujza pedig a tanuló ifjúság nevében mondott szép beszédet az új lelkipásztornak, ki meghatottan köszönte meg a lelkes fogadást és a templomban áldást adott összesereglett híveire.

— **Gyászrovat.** Egy tisztességben elagott lévai polgártársunk haláláról ad hirt a következő gyászjelentés: Óz. Wittlinger Jánosné szül. Salmonszy Agnes saját, valamint gyermekei: Keresztély, János, Mária férj. Czapiákné, Béla, Fanny férj. Fizé-

lyné, Kata férj. Schubertné, Vilmos, Erzsébet férj. Guggenbergné, István; unokái s az egész rokonság nevében fájdalommal tudatják szeretett férjé, édes atyjuk, illetve nagyatyjuk Wittlinger János 1905 évi jun. 19. délelőtt 11 órakor életének 94. s boldog házasságának 54 évében történt csendes elhunytát. A meghaldogult földi maradványai jun. 20. délután 5 órakor fognak az ág. ev. egyház szertartása szerint örök nyugalomra tetetni. Léva, 1905. június hó 19. Áldás és béke hamvait!

A részvényes szavazata saját megválasztásánál. Azt a gyakorlatilag fontos kérdést, vajjon megillet-e a szavazati jog a részvényes részvényei után, ha ő neki magának a felügyelőbizottságba való beválasztásáról van szó, a német birodalmi törvényszék mostanában igennel döntötte el. Ez a kérdés eddigelőldöntetlen volt, mert a német kereskedelmi törvény 252 §-a értelmében „oly határozathozatalnál, amely a részvényessel köntendő jogügyletre vonatkozik, a részvényesnek nincsen szavazati joga s ezt mások részére sem gyakorolhatja. Erre vonatkozólag a birodalmi törvényszék az ítélet indoklásában körülbelül ezeket mondja: A kereskedelmi törvénynek idézett rendelkezése, amely nagyjában összevág a szövetségi törvények vonatkozó rendelkezéseivel, azon a mérlegelésen alapul, hogy nem lehet elvárni az érdekeltől, hogy saját érdekét alávesse a társaság érdekének. Ez a rendelkezés meg akarja akadályozni a társaság érdekeinek veszélyeztetését és olyan határozatokra vonatkozik tehát, amelyeknek tárgya a részvényesekkel való jogügyletek, amelyeknél a részvényes magánérdeke a társaság érdekeivel ütközik össze. Ez az eset nagyobbára akkor fog beállni, ha a részvényes nem mint a társaság tagja, hanem mint valamely harmadik személy szerepel a jogügylet megkötésénél; ez az eset azonban nem fog beállni akkor, ha a részvényes az alapszabályokban részére a társaság igazgatására vonatkozó biztosított ténykedése közben, szavazati jogát a közgyűlésnek oly határozathozatalánál gyakorolja, amely az ő, a felügyelőbizottságba való saját megválasztására vonatkozik. Ilyenkor nem a közönséges értelmében vett harmadik személlyel való jogügyletről van szó, hanem oly ügyetről, mely által a társaság egyszerre képződik, vagy szervei mivoltában kiegészítődik. Ha az ilyen, a társaság belső rendjét érintő határozat hozatalából a részvényest, akinek saját megválasztásáról van szó, alapvetően kizárják, akkor ez a joghelyzet, mint hogy a közsönös érdekek rendszerint nem ellentétesek egymással, inkább a társaság kárára, mint hasznára válnék és ezáltal éppen ellenkezőjéért érnek el annak amit a kereskedelmi törvény 255. §-ával elérni akarnak. Ehhez még az is megjegyzendő, hogy ugyanezen alapelv az igazgatósági tagok választásánál is kell, hogy érvényben legyenek. Epp így magyarázza a dolgot Staub is, aki még tovább következtetve azt is felteveli, hogy igazgatósági és felügyelőbizottsági tagok akkor is szavazhatnak, ha elmozdításuk fölött való határozathozatalról van szó.

Az ótvár. Téves az a felfogás, hogy az ótvart nem kell gyógyítani. Nagyon is kell gyógyítani, hiszen az ótvár a görvéllyesség (sifofula) első tünete. Örökölt baj. Az örökölt rossz vér első kiütése, mely később száz meg százféle alakban jelentkezik. Gyógyítani kell, még pedig hozzáférő orvos által. Kezdetben kicsi a baj, könnyen gyógyítható, míg ha a vérbe átmegy, esetleg egész életére szerencsétlen lesz a gyermek. Az ótváros gyermeket — mielőtt meg tudja inni — vértisztító kúra alá kell fogni, aminek első feltétele a csukamájolaj. Ezt természetesen orvosi beleegyezéssel — minden évben egy-két hónapig kell itatni a gyermekkel. Később, ha a nőnek, minden évben és főképp tavasszal valamely alapos vértisztító kúrát tartatunk velük, melyet egy hozzáértő orvos ajánlatára választunk.

Uj cigaretták. A pipás és dohányos embereknek egy új fajta s mint hírlík igen kiváló minőségű, nagyon praktikus és mindennek tetejébe olcsó cigarettával kedveskedik a kormány. Az új cigaretták „Duna“ néven kerül a forgalomba s az egyik végére a tüdőt befeketítő füstöt felfogó tollszopóka lesz alkalmazva, az ára pedig — dacára a Princessas szívarkáéval vetekedő minőségének — csak 2 fillér lesz.

Vásár. Léva a folyó évi június hó 19-én megtartott országos baromvásárra felhajtott szarvasmarha 1937 drb., ló: 2322 drb., juh: 293 drb., sertés: 103 drb., kecske 6 drb., szamár: 3 drb., összesen: 4664 drb. Ezekből eladott szarvasmarha: 958 drb., ló: 582 drb., juh: 77 drb., sertés: 51 drb., kecske: 6 drb., szamár: 2 drb., összesen 1676 drb.

Vásárló tolvajok. Fábry Samu báti lakos csizmadia f. hó 21-én a piacon papucsokat árusított, miközben többen körülvették s a kezükben tartott papucsok áráról kezdősködtek. Ezt Paksi Jónásné felhasználta s egy pár papucssal ellilant, de észrevétlenül, elfogatott s a rendőrségre kísértetett, hol a lopást beismerete. Ugyancsak az országos kirakó vásáron Kaffan Antal lévai lakos a szekerek között prédára leve, Szonessy József szekere fölött egy vas fazekat csemt le, mely Biéli Pál tulajdonát képezte. Midőn azonban a szekértől távozott, tetten éretvén bekísértetett,

de a rendőrségen a lopást tagadta, és kijelentette, hogy a fazekat vette, azt azonban beigazolni nem tudta. A lépra került vásárlókat megbüntetése végett a rendőrség az ügyet az ar. maróthi kir. ügyészséghez tette át.

APRÓMÁGOK

Rovatvezető: Z U H A N Y.

Összeírás történik a tót faluban. Lévai ur: hát bizony van itt gyerek szépen, bíró uram, csak már mind magyar leane! Bíró uram: hat kiérem, ha magyarok megvolnánk, akkor nem megvolna sok gyerek! Ne neked magyar!

Keveri: No, Margaria uram, magukat a multkor ugyancsak megmosta a Bars, hogy olyan rossz kifliket sütnek.

Margarin: Biz azok rosszak, Keveri uram, de azokhoz a keserves zónákhoz, amiket maga ad vendégeinek, még így is nagyon finomak.

Keveri és Margaria összeülekeznek.

Tanügy.

Előkészítő iskola a siketnémák részére.

A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter ur 1905 évi 37472. számú rendelete alapján a siketnémák váci kir. országos intézetében az 1905—1906. tanév elején egy előkészítő iskola szerveztetik 15 siketnéma gyermek részére.

Ez előkészítő iskolába az ország bármely részéből felvétetnek oly magyar honos, 5 évet betöltött s 7 évet túl nem haladott koru fiú és leány siketnéma növendékek, kik más, testi, vagy lelki fogyatkozásban nem szenvednek, tehát nem hülyék és nem gyengeelműek stb. E növendékek benlakók lesznek. Fizetési kötelezettség a 10 hónapos évre évi 200 korona, melyet a szülő, vagy szülőhelyettes felévi, negyedévi, vagy havi részletekben is fizethet előre. Ez összegért teljes ellátást, gyógykezelést és tanítást, nevelést nyerne a növendékek. A szegényebb sorsú szülők részére fel és ¼ részben ingyenes helyek is lesznek. A kiküldetést folytatódnak azok évi 100, illetőleg 150 korona összeget tartoznak a fenti módon befizetni az intézet pénztárába. Tejesen ingyenes hely niucs s így ilyen növendék nem is vétetik fel.

15 növendéknél több nem vétetik fel. A kik felvételt nyernek, azok legfeljebb két évig lehetnek az előkészítő intézetben. Egy-két év eltelté után, vagy az intézet 8 éves tanfolyamára vétetnek fel, vagy mint képezhetetlenek elbocsájtának. Az az eset is lehetséges, hogy a szülő két év után gyermeket egy, a lakóhelyéhez közelebb levő siketnéma-iskolába vétetheti fel.

A felvételért 1905. augusztus 15-ig lehet folyamodni. A vallás- és közoktatásügyi miniszter urhoz címzett kérvény a siketnémák váci intézete igazgatóságánál nyújtandó be. A folyamodványhoz csatolni kell otátsi- és születési bizonyítványt. Ezenkívül egy családi- és birtokállapotról szóló kimutatást, meg egy orvosi vélemény is. E két utóbbiak mintáját az alulirt igazgatóságtól kell kérni, a ki azt ingyen küldi meg. Borbély Sándor siketnémák váci kir. orsz. int. igazgatója.

Közönség köréből.

Tiszteit Választó Polgárok!

Barsvm. Th. bizottságába a mult évben beválasztott Györfly Géza tagnak helye — megemlékezés folytán — megürültén, azon 1 hely új választással lesz betöltve; ezért fölkerem a lévai választó polgárságot, hogy a többség akaratanak alkot mányos kinyilatkoztatása végett, a f. június hó 25-én — vasárnap — d. u. 2 órakor a városház közgyűlési nagytermében tartandó kijelölő értekezleten megjelenni sziveskedjenek.

Kelt Léva 1905 június hó 23-án.

Bodogh Lajos.
választó polgár.

Köszönet-nyilvánítás.

Mindazok, kik szeretett férjem, illetőleg édes atyánk elhunytá alkalmából részvétüket kifejezték, fogadják ez uton köszönetünket.

Özv. Witlinger Jánosné
és gyermekei.

Nyilvános-nyugtázás.

Nagys. Motosiczky Lászlóné urnó Málasról 4 koronát volt szives a Bethlen Katalin nőgyógyász részére küldeni. A szives adományért hálás köszönetünket fejezzük ki. Léva 1905 június 5.

Dr. Tóth Sándorné Birtna József
pénztárnok. e. felügyelő.

Lévai piacziárak.

Rovatvezető: Kónya József rendőrkapitány.
Buzá m.-mászánként 17 kor. 20 fill. 17 kor. 60 fill. Kétaszeres 15 kor. 10 fill. 15 kor. 40 fill. — Rozsa 13 kor. 20 fill. 13 kor. 80 fill. Arpa 13 kor. 80 fill. 14 kor. 40 fill. Zab 15 kor. 20 fill. 15 kor. 60 fill. — Kukorica 17 kor. 40 fill. 18 kor. 80 fill. Bab 24 kor. 80 fill. 26 kor. 40 fill. — Lencse 26 kor. 80 fill. 28 kor. 40 fill. — Köles 18 kor. 60 fill. 20 kor. 20 fill.

Vetőmagvak 100 kilónként Budapest.
Vörös here 120—140 kor., Luczernamag 108—110 kor. Muharmag 26—28 kor. Bük-köny 22—24 kor. Baltacim hámozott 74—80 kor. nem hámozott 28—30 kor. Répam. ipr. 84 kor., nem impr. 72 kor.

Az anyakönyvi hivatal bejegyzése.

1905. évi június hó 18. től június hó 25-ig.
Születés.

A szülők neve	A gyermek neve
Adamkovics M. Mészáros K.	Anna
Gajdos József Lehoczky Julia	Erzsébet
Altmann József Grósz Debóra	Edith
Nagy Gyula Kotschy Klára	Jenő Ede
Vidor Sámuel Toppel Matild	Góza
Majoros Béla Bártvai Julianna	Béla
Kursniers László Kovács Anna	Lajos
Balázs Márton Dubniczki M.	László
Konecsni József Vendég R.	Erzsébet

Halálozás.

Az elhunyt neve	Kora	A haláloka
Horváth Mihály	22	öngyilkosság
Wittlinger János	93	végkimerülés
Váci András	34	tüdőgümőkór
Paálények János	54	szb. elégtelenség
Frajka Mária	5	csigolya gyull.
Kaczián Iona	5	Vörheny
Szuchy Margit	15	gyh. gyulladás

Irodalom és művészet.

A Nagy Képes Világtörténet 220. füzet egy érdekes térképet hoz: Magyarországot Nagy Lajos és Mátyás korában. A két birodalom külön színezéssel van e térképen feltüntetve s érdekesen mutatja Magyarország hajdani nagyságát, a mikor hozzá tartozott Mátyás alatt Ausztria, Morvaország, Szilézia és Csehország is, Nagy Lajos alatt pedig Bosznia, Szerbország, Bolgárország, Havas-Abitód, Moldva, Halics, Lodomeria, Lengyelország, Kujávia, Podolia, Maszovia, Volhinia, Podlészia. Igazán olyan kor volt ez, amelyre nem nagy túlzás a költő szava:

Magyar tenger vizébe

Hulló az Észak, Kelet, Dél hulló csillaga,

Területben legalább háromszor akkora volt ez a Magyarország, mint a mai, nem is beszélve híreiről és nagyságáról, a mely Mátyás király alatt megreszkettette a nagy nem t császárságot. Lajos alatt pedig elért Nápolyig, mikor az öcsésé, a szenvedéslen Eendrét, Johanna áldozatá, bosszuita meg vísz magyar seregek fegyverével, a mely hosi hadjáratnak örökké élő emléke az Arany Janos Toldija. A Nagy Képes Világtörténetnek különben is legfőbb érdeme, hogy a magyar nemzeti történetet beleolvastja az európai történelembe és a magyar szempontot nem mellőzi az európai események leírásánál sem.

A most megjelent 220. és 221. füzet a Csuday Jenő dr. tollából került kis a közp-kori intézmények bomlását és a renaissance pirkadását rajzolja.

A 12 kötetes nagy munka szerkesztője Marcali Henrik, egyetemi tanár. Egy-egy gazdagon illusztrált kötet ára diszes félbörkötésben 16 korona; tüzeteként is kapható 60 fillérjével. Megjelen minden héten egy füzet. Kapható Nyitrai és Társa könyvkereskedésben Léva, havi részletfizetésre is.

A renaissance. A renaissance szines és ragyogó történelmét nem tudta kimeríteni négy század sem, ma is vonzó, érdekes, titokzatos ez a kor, a mely felé lankadatlanul szárnyal a költők, festők és tudósok képelete. A görög művészet hanyatlása óta a leggazdagabb kor ez, a mely az emberi szellem dicsőségét hirdeti. A klasszikus nagy művészet kelt új életre, a pogánység szin és formaérzéke terült el a keresztény templomok falain; a szibbadságából feltámadó emberi szellem az ujjászületés gyözedelmét ünneplte. Szabad szárnyra kelt a gondolat és költők, s tudósok új érzéseket, új világfelfogásokat fedeztek fel. Mint a fák nőttek ki a földből a templomok és műremek, feltámadtak a csonka eltemetett műkincsek, a pápaság maga volt a pogánység emlékeinek fentartója és őrizője. Nagyokká nőttek az emberi indulatok, versekben és képekben nyílt ki a szerelem, véres volt a harag, a világ fővárosává lett Róma és a tengerek urává Velence.

Ennek a tündérvilágnak szines történetét adja komoly, tudományos alapon jóhírű tudósnk, dr. Csuday Jenő egyet. magánt.nár a Nagy Képes Világtörténet VI kötetében. A 12 kötetes nagy munka szerkesztője Marcali Henrik, egyetemi tanár. E y-egy gazdagon illusztrált kötet ára diszes félbörkötésben 16 kor.; füzeteként is kapható 60 fillérjével. Kapható Nyitrai és Társa könyvkereskedésben Léva, havi részletfizetésre is.

Nyiltér.

510/1905 végrh. sz.

Arveresi hirdmény.

Alulirt kiküldött bir, végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a lévai kir. jbiróság 1905 évi V. 183/i sz. végzése folytán Levatic Gusztáv ügyvéd által képviselt a Lévai Takarék és Hiteletintézet felperes részére (Bátovszky Jakab) Kupcsa András stb. aperekek ellen 260 kor. követelés s jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán II. sz. alperestől lefoglalt és 705 kor. becsült ingóságokra a lévai kir. jbiróság 1905 V. 183/2 számú végzésével az arverés elrendeltetvén, annak a korábbi vagy felülfoglaltatott követelése erejéig is, amennyiben azok törvényes zálogjogot nyertek volna, **Ó Barson** leendő megtartása határidőül **1905 évi Julius hó 3 és a következő napján délelőtt 11 órája** kltüzetik, a mikor a bíróság lefoglalt javak, egy szekér és gazdasági gépek s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtott követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, amennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, előbbi bejelentéseiket az arverés megkezdésig alulirt kiküldött írásban vagy pedig szóval bejelenteni el na mulaszták.

A törvényes határidő a hirdménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítottatik.

Kelt Léva 1905 június hó 16 napján.

Karácsonyi Pál.
kir. bir. végrehajtó.

Jó házból való tanuló
... azonnal felvétetik ...
Bővebbet AMSTETTER IMRE fűszerkereskedő utódánál Léva.

Butorozott szoba
Kapcsolatos hálófülkével kiadó.
Cim e lap kiadó hivatalában.

Menyasszonyi selyem
méterenkint 85 ktról, 11 frt 35 krig minden színben. Bérmentve és már elvámolva, Gazdag mintaválaszték postaföldtával.
Henneberg selyem-gyár Zúrioh.

UJ! UJ!
COOK & JOHNSON
amerikai szabadalmazott tyukszemgyűrűje.
A jelenkor legjobb és legbiztosabb szere, nagyszerű hatással és azonnal csillapítja a fájdalmat. — Kapható az ország minden gyógyszerárában. — 1 drb. borítékban 20 fill., 6 drb. kartonban 1 kor., postai küldés esetén 20 fillérrel több. — Főraktár Magyarország részére: Török József gyógyszerár Budapest, VI. Király-utca 12. — Központi raktár Magyarország-Ausztria részére: „A szamaritánushoz“, Grác.

Fiatál, oklev. képzettséggel bíró keresztény
nevelő
ki zenét (hegedű és zongora) valamint műtívészi festést is szivesen tanít állást keres.
Cim e lap kiadóhivatalában.

Gyöngyvirág- crème és szappan arczra, kézre legjobb, teljesen ártalmatlan szer.
1 tégely ára 1 korona. — Szappan 80 fillér.
BOLEMAN gyógyszerárban Léva.

